

Abonamentul: pe un an 120 Lei.

Red. și Administrația: Sibiu, Str. Avram Iancu 5.

Un număr 3 Lei.

In rugăciune cu Daniil.

Daniil se ruge de trei ori pe zi cu fereastra deschisă spre Ierusalim (Daniil 6, 10).

E timpul marelui post. E timpul
privelgherilor și rugăciunilor. Să ne
sporim porțiunea noastră de rugăciune.
Să să ne rugăm cu folos de mântuire
suflentească. Să deschidem Biblia, să
vedem cum s'au rugat aleșii Domnului.

Ce pildă minunată de rugăciune
ne dă, spre pildă, și Daniil proorocul.
Ne spune Biblia că Daniil se ruge de
trei ori pe zi cu fereastra deschisă spre
Ierusalim, cu „ferestrele dela casa de
sus deschise spre Ierusalim”.

Daniil era în țară străină, departe
de patria lui, de Ierusalimul lui.

In rugăciunea lui era mereu cu
gândul la țara lui. Ardea mereu de
dorul după Ierusalimul lui. In dorul a-
cesta, Daniil fiind neîncetat deschisă
fereastra ce căuta spre Ierusalim. Era
veșnic îndreptat cu ochii, cu privirea, cu
înțeala, spre fereastra aceasta.

Prin fereastra aceasta deschisă
grăita el parcă cu țara lui, cu Ierusa-
limul lui. Ingenunchiat la fereastra a-
cesta, se ruge Daniil de trei ori la zi.
In rugăciunea lui era amintirea oea
dulee după țara lui... Era dorul fer-
binte după Ierusalimul lui... Era suspinul și
la crima lui să scape din robie și să se în-
toareă acasă.

Așa trebuie să fie și rugăciunea noastră.
Să nu uităm că și noi trăim în o țară străină.

Suntem străini și călători pe pământ (Evrei
11, 13). Patria noastră adevărată este Ierusa-
limul cel ceresc. Este locul cel frumos pe care
l'a pierdut Adam și prin Adam l'am pierdut
și noi.

După locul acesta trebuie să ne dorim
mereu. Ierusalimul cel ceresc trebuie să fie vecinic
gândul nostru și vecinic dorul nostru. Toate
gândurile noastre, toate vorbele noastre, toată
viața noastră să fie dispuță de dorul cel dulce
și ferbinte după Ierusalimul nostru cel ceresc,
după Patria noastră de mâine.

In dorul lui după Ierusalim, Daniil se ruge
cu fereastra deschisă spre Ierusalim.

Așa să ne rugăm și noi! cu fereastra des-

chisă spre Ierusalim. Să avem deschisă
numai fereastra aceasta. Lumea de azi
este un vuet de stricăciuni și destrăbă-
lări sufletești. In fața acestui vuet noi
să ne închidem toate ferestrelile vieții. Si
ca oarecând Noe, să lăsăm deschisă
numai fereastra care căută spre cer, spre
Ierusalimul cel ceresc. La fereastra a-
ceasta să ne petrecem viața în rugă-
ciune până va veni ceasul să plecăm
acasă.

Când oamenii mor, se uită de regulă
lung spre fereastră. Arată spre ferea-
stră. Când mi-a murit fizica tătău soție,
cu o zi înainte arăta spre fereastră
zicând: deschideți că plec.

Prin fereastra cea deschisă spre
Ierusalim vom pleca din această lume.
Lângă ea să petrecem viața, ca prin ea
să plecăm.

In o țară străină sunt și eu, Do-
amne. Si ce râu e în țară străină! Ce
râu e în țara cea străină a încercărilor,
suferințelor, năcăzurilor! Singura mea mân-
găiere, o Doamne, este fereastra cea des-
chisă spre Tine, spre Ierusalimul cel ceresc,
spre Patria mea de mâine. O! de căte
ori am plâns, m'am rugat și m'am măngăiat la
fereastra aceasta. Multe au dat peste mine și
vor mai da. Dar până când loviturile mă vor
afla la fereastra aceasta, toate sunt și vor fi
zadarnice. Domnul îmi trimite mereu „aiere”
din Ierusalimul Lui. Voi petrece până la
sfârșit aplecăt în rugăciune, la „fereastra” a-
ceasta, pentru ca pe urmă să plec prin ea,
la Tine Doamne, la odihnă și viață ceea veș-
nică, amin.

Din Poiana—Sibiului.

Mult iubite părinte Iosif! De pe frontul
Oastei din Potana-Sibiului, Vă comunicăm ur-
mătoarele: Adunările se țin regulat. Furtuna a
fost aspră și la noi. Dar slăvin pe Domnul că
ne-a întărit și ne-a ajutat să trecem cu bine
pe întunericul ei. Frații sunt toți prezenți la
datorie!

Referitor la acea „ostașe din Poiana-Si-
biului” care Vă înfrunța obraznic în „Lumina
Satelor”, Vă comunicăm că nu o cunoaștem. Eu
cunosc ostașele din Polană dar nu cred că ar
fi una atât de îndrăzneață și atât de meșteră
la scris. Așa că se poate ca scrisoarea aceea din
„L. S.” să fie „făcută” și nu „născută”. Aduc
aceste lămuriri pentru frații dela fronturi ca să

nu-se smintească în privința acelei „ostașe”...

Cu bucurie Vă mai comunicăm că în mijlocul
fraților vine și pă. Ciuchendea. În timpul
postului mare sala e neîncăpătoare. Nădăduim
într-o pescuire bună.

In comunele vecine, Jina și Cărpiniș s'a
înființat de curând Oastea Domnului. Acolo
acum se deschid brazdele lucrului duhovniceșc.
E mult de lucru.

Fratele Simion Bogdan din Rod cunoaște
că Domnul l-a chemat la acest lucru și merge
des la frații din Jina și Cărpiniș ca să-i întă-
reasă. Slăvit să fie Domnul!

Cu dragoste fiască, Nicolae Veronica.

La luptă, fraților.

Ne cheamă poporul.

La luptă fraților, la luptă, căci lumina
nă patrund încă în straturile adânci ale po-
porului, înțelenit în smârcurile păcatului...
Si poporul își cere dreptul la lumină, la
viață.

Cu Domnul și pentru El, la luptă
pentru împărăția lui Dumnezeu pe pământ...
La luptă pentru mântuirea aproapelui, a noa-
stră, a familiei, a tuturor.

Ne cheamă poporul. Să mergem să-i
ducem lumina... La luptă, să mergem cu
totii. Isus e cu noi. Si El ne duce la biruință.

Paraschiv Sârghe, ostaș Corod—Tecuci.

Rapoarte și răspunsuri dela fronturile Oastei.

Lupta Oastei merge înainte. — Lucrarea Domnului sporește mereu. — Jud. Hunedoara, județul Oastei în plină ofensivă.

De pe frontul Văii Streiului.

O noapte a Domnului în sfânta Biserică.

Sâmbătă seara în 23—24 Martie, ne-am adunat în sfânta Biserică din Sântămărie, Batiz, Tâmpa, Crișeni, Săcel și Sâncrai.

Să început programul cu rugăciuni din Ciasloc, meditații de rugăciune și au urmat vorbind pline de înșurătere până la ora 1 din noapte când am făcut încheierea ca mânezi să putem lăsa parte la adunarea ce se va întârea în comuna Tâmpa.

Iar dimineața eu am avut ziua de servicii și nu am putut lăsa parte la adunarea dela Tâmpa, au trecut pela mine frații Gogită Ioachim și Zlătior Anet din Cerna și Stânculea Andri și Găspăresc Petru din Nădășlia de sus și Vilma Durlesc și Dionisie Muntean din Sântămărie.

Acești frați fruntași în Oaste și fruntași în comunele lor au înconjurat Hunedoara și au venit ca împreună să ne întâlnim să ne convingem despre adevară.

Știind noi că Păr. Secaș este în Hunedoara — au zis frații — volam să mergem la Hunedoara, dar afănd L. S. și Oastea Domnului din 24 Martie ne am îngrozit de greaia sarcină ce o are păr. Secaș în această manevră, de a se împotriva așa de dărz împotriva Păr. Iosif... Noi am luat hotărârea dela început să fim alături de Păr. Iosif, mai ales când vedem că e de plină de lumină învățătura sfintei-Sale de prin cărțile Oastei și din foia »Isus Biruitorul«.

Gh. Muntean, ostaș, Batiz.

Ce spun cele 12 oști din j. Vaslui.

Preacucernice și iubite părinte Trifa!

Noi ostașii Domnului din județ Vaslui din grupările Runc, Poiana de sus, Poiana Mănăstirii, Tungujel, Slobozia, Șofronești, Drăgăști, Rafaila, Dumbrăveni, Gârceni, Ivănești și Mărășeni, văzând cele ce s-au petrecut la Sibiu, ne-am dus unii pe la alții și ne-am statuit și hotărât că și pe mai departe să citim cărțile și foile Păr. Trifa, deoare acestea noi și cărji ne-a desbrăcat de omul cel vechi și ne-a arătat calea Bisericii.

Noi ostașii Domnului respectăm într-totul hierarchia Bisericească și canoanele sf. Bisericii, de aceea noi ostașii Domnului din acest județ suntem foarte îndurerăți de cele scrise în L. S. pentru Păr. Trifa, căci se vede destul de împedecă că este judecătă lumească și nu duhovnicească. Și dacă Păr. Trifa a numit foia sa Isus Biruitorul ce înseamnă? că a hulit pe Dumnezeu? doar această foie face slujbă pentru Isus și deacela îl poartă și Numele.

Să citească ori și cine scrișul Păr. Trifa și să arate unde învață el pe ostași să nu asculte de biserică și preoții ei? Păr. Trifa nu iese cu nimică în afară de Biserică, ci a sunat mereu cu putere din trâmbița Evangeliei, noi ostașii Domnului la glasul sf. Sale ne-am strâns și am intrat în sfânta noastră Biserică și ne-am întrebat pe calea măntuirei.

Păr. Trifa ca pastorul cel bun ce-și punе sufletul său pentru oile sale, ne-a chemat la credință, la iubire nefăfărnică și la o viață trăită după porunca Evangeliei; și aşa vrem să rămânem până la sfârșitul vieții noastre.

Ostașii V. Șarombei și D-tru Olaru.

Dela Oastea Domnului din Storojinet.

Preacucernice păr. Trifa! Oastea Domnului din Storojinet înaintea cu Isus Biruitorul — fără șovăire, căci gornistul dela Sibiu sună înaintarea spre Canaanul cel sfânt. Adunările se sărbătoresc în fiecare Duminică și pe săptămâna — prin râvna păr. M. Diaconovic și a fraților. În Dumineacă I. de post am avut o adunare înălțătoare. Au luat parte și frații din Pătrăuți și Vieșani. Fr. Leon Andronic ne-a jinut multe cuvântări înălțătoare și ne-a învățat căntările: Mai lângă Domnul meu și Pasăre mălastră. Dumnezeu să-l răsplătească și să-l binecuvinteze pe fr. Leon.

Iară fr. Ion Principe din Pătrăuți de jos ne-a ținut și el o cuvântare ostașească vie — cu adevărat.

Totodată vă rugăm părinte să mai scrieți la Oastea lui Isus Biruitorul încă 3 surori, și anume: Maria Alex., Vasilescu, Maria Gh. Stoleriu și Maria O. Ungureanu.

Slăvit să fie Domnul!

Ostaș Andriesc Gheorghe.

Ce spun alte 11 Oști din jud. Hunedoara.

Frontul din Bălța și Jur.

Indurerăți și adânc mănhiniți de faptul că slujitorii de ai bisericii se cred chemați nu numai a batjocori un om fără apărare dar și ai judeca, depărându-se de calea duhovnicească și arătându-se din ce în ce mai mult cu față cea lumească — numai și numai ca să-si facă reclamă și să se ridice înfruntând pe alii — cu totă măhnirea, refuzând de astăzi înainte foia »Lumină Satelor« cu suplimentul ei, în care persoane străine de sufletul mișcării ostașești și cu nume necunoscute, se cred chemate a vorbi în numele nostru, al acelora cari știm ce să credem de toate cele fñampăte, fără ca să avem nevoie de explicații atâtă vreme căt niște nume nu ne întreabă nimic.

Cerem să fim întrebați și noi acela cari de ani de zile am bătut zeci și sute de kilometri de la adunare la adunare întră pescuirea sufletelor rătăcite, făcând din biserică dominantă o biserică vie, cu înzestrarea numărului de credință în fața altăror la prăznuirea sărbătorilor din Dumineci și celelalte zile, împlinind cu hrana duhovnicească setea religioasă a poporului nostru.

Ne-am săturat de hula și prigoana deslăunită împotriva aproapelui, spectacol ce ni se dă în loc de hrana duhovnicească.

Rămâmem în sănul bisericii cu Isus Biruitorul și gornistul Lui, cu cucernicul Părinte Iosif Trifa.

Rămâmem în sănul bisericii noastre ortodoxe, căci cine ne-ar putea oare scoate și alunga din Casa Domnului?

O vom cerceta ca și până acum, păzind poruncile Ei, și vom crește duhovnicestă pe ochii părintelui nostru duhovnicesc, mergând înainte cu Isus Biruitorul.

Slăvit să fie Tatăl Ceresc!

Prezenți la datorie prin glasul fratelui Ogeorghe Gabor, ostașii din comunele: Trestia, Armindea, Crăciuneni, Nevoești, Barbura, Tizești, Baia, Săliște, Hărăganu, Porcurea, Șesuri și Valea-șoara.

Din Ohaba-Sibișel, jud. Huned.

Luni în ziua de Bunavestire, am plecat cu biciclete cu fratele Motorga Ogeorghe din Crișeni spre a cerea pe frații de sub poala muntelui Botezat.

În comună Ohaba-Sibișel i-am aflat, erau adunăți la Biserică gr.-catolică, toți frații din comunele din imprejurimi în frunte cu neobositul frate Maier Lazăr cu soția Saveta și bătrânuțul frate Petru Ștef, care din Vâlcelele-rele au călătorit ca trei magi și au făcut zile de arăndul și nopti de privighere spre a convinge pe mai mulți despre Oastea Domnului.

Fratelui Lazăr nu știe carte dar precum oarecând Cuviosul Roman făcătorul de condace a crescut în darul lui Dumnezeu prin râvna ce o avea pentru Biserică, tot asemenea fratele Lazăr să bucură de darul de a lăsi pe Domnul.

Am avut mare bucurie în ziua de Bunavestire fiind adunăți într-o comună unde tocmai era nedeie (joc) de

și era post (nu știi unde se mai găsește și această dezlegare care e obișnuită în părțile noastre la Sântăoadea și la Blagoveștenie), am făcut chemare la Oaste și s'au mai scris:

Păr. Ioan și Ioan Crăciun, com. Uciuc, Pantilie Lăpadat, Ioan Carăfă și soția Maria, Petru Bontesc și soția Susana și mătușa Flora toți din Nușcoara; Bonțorean Ileana com. Râu de mori; Lucreția Cornenci, Oântăgan Stefan din Ohaba-Sibișel; Ianc Ștefan, com. Sălașul de sus. În ziua de 17 Martie a fost înscris Resadea Iovan din com. Bărăști, acesta s'a întors dela adventiții prin converteirea fratelui Maier Lazăr.

Slăvit să fie Domnul!

Muntean Gheorghe, ostaș în Batiz.

Din Stoborăști—Teleorman.

Cucernice Părinte Trifa!

Cu privire la ceease său întâmplat la Sibiu, ne-am conformat și noi la ceea ce s'a ordonat. Postul de 24 ore pentru întărirea adevărului și scoaterea lui la suprafață.

Ne-am adunat la mine în casă lăud partea la acest post, însoțiti de cuvântări și rugăciuni. Nu ne am indoit cătușii de pușin că am fost puțini căci ne-au însoțit cuvântări. Măntuitorului: Bucură-te turmă încă, al cărei păstor sunt Eu.

Slăvit să fie Domnul!

Ostaș Florea Grămescu.

O măreată adunare în jud. Someș.

Au luat parte frați din 21 de comune.

Părinte sufletesc.

In zilele de 24 și 25 Martie a. c. Dumnezeu ne-a învrednicit ca să ne întreacă în comuna noastră, frați din 21 comune.

Fiindcă de data aceasta bucurile ne-au fost ca niciodată, suntem silicii Părinte sufletesc, ca să vă mărturism: datorită renașterii noastre prin scumpia Oaste și lui Isus, am trăit azi clipe cari, omenește nu suntem în stare a le fălcui... căci a devenit ne-am simțit în culmea fericirii duhovnicești...

In ziua de 24, după sf. Liturghie am ținut adunarea de întărire în curtea sf. Biserici ortodoxe, unde pe lângă bucurile fraților doriti, ne-a însoțit prin o minunată vorbire C. S. Pr. Oct. Lador... Adunarea am continuat-o în localul săc primare și pe urmă într-o priveghiere până în revărsatul zorilor în casă fratelui Petre Lador.

Iar ziua Bunei Vestiri am continuat-o în prețarea duhovnicească a Oastei până seara... când ne-am despărțit.

Pe lângă glasurile cari au răsunat spre Slava Marelui nostru Dumnezeu — ne-a fericit Domnul ca să vedem că lucrează dragostea frățescă.

Așa deci: Fratele I. Mureșanu, misionar al Domnului prin râvnă și dar — deși împiedecat de boala, s'a scutat din patul durerilor și ca să slabângol, purtat până la noi de calul său, ne-a fericit cu prezența neașteptată.

Din bucurii reținem: Părinte sufletesc Iosif, vă asigurăm de ascultarea și recunoașterea ce o avem până ce ni se sfârșește viața noastră pământescă — căci: Sfînta tu ne-ai deșteptat din moartea păcatelor.

Pentru toată fericirea, rămâmem pe mai departe să căntăm taine: Slăvit să fie Domnul!

Frate mic, Chiuești—Someș și fratele Grigorie Gabrilieiu.

In lume năcaz veți avea...

»Prea iubililor nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru; dimpotrivă bucurati-vă... Da că sunteți batjocorați pentru numele lui Hristos, ferice de voi« (I Petru 4, 12—14). »Nu vă mirați frații dacă vă urăște lumea« (I Ioan 3, 13) căci «voi sunteți păzii de puterea lui Dumnezeu« (I Petru 1, 5). »Domnul știe să îzbâvescă din încercări pe oamenii cucernici« (II Petru 2, 9). »Domnul este bun, El este un loc de scăpare în ziua năcazului și cunoaște pe cei ce să credă în El« (Naum 1, 7).

Frații, nimeni din voi să nu se clătește în aceste năcazuri că șiți singuri că la aceste suntem răndujiți (I Tesal. 3, 3). »Căci cu privire la Hristos vonă vi să-i dat harul nu numai să credeți în El, ci să și pătimi pentru El« (Filipeni 1, 20). »De aceea suntem plăceri în slăbiciun, în defăimări, în nevoi, în prizoniri, în strămtorii pentru Hristos« (II Cor. 11, 10). »Fericire va fi de voi când din pricina Mea oamenii vă vor ocără, vă vor prigni și vor spune tot felul de lucruri-rele și neadevărate împotriva voastră. Bucurăți-vă și veseliți-vă pentru răsplăte voastră este mare în ceruri, căci tot așa au prigonit pe proroci care au fost înainte de voi« (Matei 5, 11—12).

»Frații mei priviți ca o mare bucurie când treceți prin incercări încercări (Iacob 1 vers 2).

Frații mei dragi »să șiți căci Domnul și-ales un om pe care-l iubește« (Psalm 4 vers 3), de aceia suntem cu ajutorul lumii voiește să ne despărță de el. Dar frații »încă puțină foarte puțină vreme și «Cel ce vine» va veni și nu va zăbovi. Si cel neprăhuit va trăi prin credință, dar dacă din înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în El. Noi însă suntem din acel căru din înapoi ca să piardă...«... pe Isus (Evrei 10, 37—9). Fraților »Dumnezeu păcii va zdobi în curând pe Satan sub picioarele voastre« (Romani 16, 20).

Deci de aici din depărtare vă trimitem tuturor sfinte înmărtușări, iar părintelui Iosif îi sărură mâinile pentru că nu a scos la lumină,oricăt l-ar huli lumea căci »dragostea nu va pieri nici odată«.

Slăvit să fie Domnul Isus!

Berari Ioan, Chelmac—Timiș.

O desmințire. Cucernice părinte am fost la adunarea din Bratei împreună cu fr. din Cerciu, Blajut, Mediaș și Dârlos. Numai un frate din Geaca și a lăsat cuvânt împotriva sf. Tale — și multă amărăciune ne-a primit. Numai păr. Miron din Bratei i-a dat dreptul și au scris la L. S., despre adunare, dară frații n'au subscris nici unul.

A. Luca prin I. Morariu din Șaroș.

Ce vezi tu Ieremia?... căldare clocoind la miază-noapte (Ieremia 1, 16).

O, ce carte binecuvântată este Biblia. În ea se află frământările de totdeauna ale oamenilor și ale omenirii. Istoria cea adeverătă a omului și a omenirii nu se află în cărțile cele trecătoare de istorie, ci se află în cartea cea netrecătoare a Bibliei. Toate cele istorisite în Biblie se întâmplă și se repetă aewe și azi schimbându-i-se numai numele și tipul.

Când citești spre pildă prorocii, îți vine să strigi: dar o, Doamne aici parcă se vorbește anume despre noi și vremile noastre. Aici parcă spune anume despre popoarele și oamenii de azi, despre stricăciunile și fărădelegile timpurilor de azi.

Așa e spre pildă și locul din Biblie pe care ni-l arată chipul de alături. E locul dela Ieremia cap. I, unde Domnul a vorbit cu alesul său.

»Si au întins Domnul mâna să cătră mine — scrie Ieremia — și s'au atîns de gura mea și au zis cătră mine: Ce vezi tu Ieremia? Si am răspuns, toig de nuc văd și căldare clocoind la miază-noapte. Si au zis Domnul cătră mine: din spire miază-noapte se vor atâta retele peste toți cei lăcuesc pe pământ. Pentru că eu chem toate neamurile pământului și volu grăi cătră ele cu judecată pentru toată răutatea lor, căci m'au părasit pe mine și au jertfi dumnezelor străini și s'au închinat idolilor«. (Ieremia 1, 11—16)

Pentru aceste iată vin zilele când voiu face să se audă (iarăși) strigări de războiu (Ieremia 49, 2).

Iată o prorocie care parcă s'a făcut eri sau azi, anume pentru frământările timpului de acum. Prorocia pusă în chipul de alături parcă e fotografie precisă a vremilor noastre.

Dumnezeu arată — în chip — spre oamenii cari tămâiază idolilor, arată spre stricăciunile și fărădelegile vremi. Iar deasupra acestei lumi stă toigul de nuc, adeca am privilegiat destul — zice Domnul — pentru cuvintele mele să le împărească oamenii (Ieremia 1, 12).

Dar oamenii își văd înainte de păcate, de aceea Dumnezeu vestește căldare clocoind dela miază-noapte, adeca pedeapsă și urgie de războiu.

Căldare clocoind la miază-noapte — iată icoana frământărilor de azi. La miază-noapte clocoțează căldarea războiului de mână.

»Dela miază-noapte se vor atâta retele«. Dela miază-noapte vor veni urgile zilei de mână. Războiul treceut a venit dela miază-ză, cel de mână poate va veni dela miază-noapte. Chipul de alături stă parcă deasupra popoarelor. Stă ca o chemare și ca o amenințare. Ca o chemare să ne întoarcem la Dumnezeu — și ca o amenințare că vine iar urgia de nu ne vom întoarce.

Trăim vremuri biblice. Trăim vremuri cari strigă pe noi să ne întoarcem la Dumnezeu. Trăim parcă capitolul 24 dela Matei când Domnul Isus a profetit de pe muntele Maslinilor, zicând:

Veți auzi de războie și urgie de războie. Un neam se va scula împ-

otrivă altui neam, și o împăratie împotriva altrei împăratii; și pe alcătuirea vor fi cutremure de pământ, foame și ciumi. Dar toate acestei nu vor fi decât începutul durerilor.

Să din pricina înimuririi fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci. Dar cel ce va răbdă până la sfârșit acela se va măntui (Matei cap. 24).

»Si va da frate pe frate la moarte și tată pre fiu, și se vor scula fiili asupra părinților și li vor omori pre ei... că va fi în zilele aceleia un năcaz aşa de mare cum n'a fost dela începutul lumii până azi și cum nu va fi vreo dată« (Marcu 13, 12, 19).

»Si vor fi semne în soare, în

Și vă scriu acum o carte.

Dela un frate din Buzău.

... Si vă scriu acum o carte
Fiindcă sunt tare departe
Si n'am învățat la școală
Cărți. Cî eu carte-am învățat
Când în Oaste am intrat
Si Domnul mi-a dat în gănd
Să vă scriu și eu un rând
Iar foaia ce mi-am adus
Poartă numele Isus
Si cînd al ei cuprins
Eu cu lacrimi am tot plâns
Căci toți frajii de departe
Au mai scris căte o carte

Dar eu n'am scris nimic
Ca fiul cel rătăcit
Căci de mult de mai n'ainte
Nu mi-am mai adus aminte
Că am și eu un părinte
Dar vă rog să mă iertați
C'am fost tare vinovat
Si mă rog mereu, mereu
Cătră bunul Dumnezeu
Să rămăci cu noi părânt
Mulți ani de aci înainte.

Nicu Șerban Toma,
Oleșști-Bobești—Buzău.

Și dacă unii s'au ridicat cu hule noi mergem înainte.

Noi Ostașii Domnului din com. Rogoz, jud. Suceava, răspundem cu parola: prezenți la datorie. Primind și noi foia Isus Biruitorul, am înțeles ce să petrecu la Sibiu. Noi vom lupta înainte cu Isus Biruitorul chiar până la jertfa de sânge, căci prin Sfintă ta am înviat din morți la o viață nouă.

Si dacă unii s'au sculat împotriva și cu hule și balhocuri noi vom urma înainte cu scumpul nostru

lună și în stele și pe pământ va fi strâmtore între neamuri... oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea celor ce vor să vie în lume (Luca 21, 25, 26).

Fericită este sluga aceea pe care venind domnul său, Il va afia pri-veghind... (Mateiu 24, 36—50).

Vremile noastre sunt vremi de cărtă și mănie cerească. »Mă voi cărtă cu voi, zice Domnul« (Ieremia 2, 9) »pentru că nu este adevar, nici iubire, nici cunoștință de Dumnezeu pe pământ« (Osia 4, 1).

Vremile noastre sunt vremi de mănie și urgie cerească. Sunt vremi de grăire a Tatălui ceresc cu noi.

»Domnul vorbește când într-un fel când într'alalt, dar omul n'a scutit« (Iob 33, 14). De ani de zile, Dumnezeu vorbește cu noi prin fel de fel de urgii și arătări cerești. Vorbește așa pentru că ne-am înfundat în păcate și răutăți. Când un prunc începe a-și face de cap, fatal o ia cu aspira. Cu buna nu mai poate face nimic.

Tatăl ceresc lucrează cu dragoște, dar când dragostea nu mai prinde, vine urgia. Cei de sus lucrează acum și cu urgia. Vai de cei ce nici acum nu se trezesc din răutăți. Bătăile și urgile și arătările cerești vor mărturisi și ele contra lor în ziua cea mare a Judecății.

Trăim vremuri biblice. Oamenii susțină după vremuri mai bune... oamenii așteaptă vremuri de ușurare, dar nici un bine nu ne va veni până nu ne vom întoarce la Tatăl ceresc. Din urgiile vremilor noastre numai o singură cale de scăpare avem: să ne împărcăm cu Tatăl ceresc, »să facem pace cu El, da, să facem pace« (Isaia 27, 5).

»În zilele acele — zice Daniil — va fi vreme de năcaz, de care n'a fost niciodată de când sunt neamurile pe pământ... mulți se vor curăță, se vor albi, se vor lămurii (în aceste năcazuri), dar cei fărădelege vor nelegui« (Daniil 12, 1—10).

Cei răi vor face rău și nici unul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricopuși vor înțelege (Daniil 12, 10).

Cine este înțeles, să ia seama la aceste lucruri! Cine este priceput să le înțeleagă. Cările Domnului sunt drepte și cei drepti umblă pe ele, dar cei răzvrătiți cad pe ele (Osia 14, 9).

părinte Iosif Trifa, care și-a ridicat mânile în sus cerând ajutorul dela Domnul, precum Moise, când a invins pe Amalec (Ecsod 17, 11).

Tot odată cu acest raport, vă facem cunoscut că ajutăm și noi cu pușin, camioneta Oastei, grupul Oastei Domnului din com. Rogoz, să trimite 80 Lei.

Vlașan Victor și Sântea Niculai otășăi.

Ideile de necredință ale unui „ostaș din Sibiu”.

Nu putem crede nici odată că sfânta noastră Biserică să se identifice cu ideile necredinței aruncate de un oarecare ostaș fără nume în L. S. Nr. 13, unde nu face nici mai mult, nici mai puțin, decât pur și simplu trage la răspundere pe în-suși Dumnezeu, că El n'ar avea drept să se arate la cine voiește și cum voiește, și că n'ar avea drept să stele în fața alesului său mai mult sau mai puțin, de vorbă sau fără vorbă, și nu se sfiește a pune întrebări ca acestea, că oare ce ar putea vorbi Dumnezeu cu alesul său?

O, ce păcat mare înaintea lui Dumnezeu, să-l tragi la Indoială puterea Lui, dreptul Lui de a se arăta aleșilor săi și a vorbi sau a nu vorbi cu ei! O, ce păcat strigător la cer dacă cineva cetează să fixeze el căt timp să stea Domnul în fața alesului său! O, ce stricăciune mare în înțelepciunea acelora cari trag la Indoială că Domnul n'ar avea ce vorbi altceva cu alesul său decât despre tipografie! O, ce greșală mare când cineva crede că, atunci — când nimic din lumea aceasta nu mai poate măngăia pe cineva care suferă, ar fi o minciună, o arătanție să afirme că Domnul i-s'a arătat și i-a ajutat și l'a măngăiat! O, ce necredință când cineva cetează să afirme astfel de lucruri. Căci Domnul numai în năzăc și în suferințele unde nimic și nimic nu mai poate ajuta vine, și printru un semn deosebit întărește pe cel ce crede în El.

Si ce greșală atunci când cineva crede că părintele Trifa ar fi scoruit o minciună despre arătarea Domnului și fiindcă l-au părasit vre'o 10 înă din colaboratorii săi, că prin aceasta să nu piardă și pe caleală!

Să înșeala amarnic unii ca acestia, pentru că lucrarea Domnului nu se va nimici atâtă vreme că sutele de mii stau în jurul lucrului Domnului, cu atât mai mult că iată dovada că pe părintele nostru iubit nu l'a părasit Domnul, ci i-s'a ară-

tat lui să'l vadă și cu ochii trupului său, că Domnul este cu el.

Deși i s'au dat loc în paginile foioiei »Lumina Satelor« unor astfel de idei vătămătoare de Dumnezeu, noi credem că sfânta noastră Biserică nu se va identifica niciodată cu asemenea propovăduiri a necredinței, deoarece biserica noastră ne învață să credem în puterea Dumneziească și în Domnul și Dumnezeul nostru, fără nici o condiție de felul cum le aruncă acel ostaș fără de nume. Noi care credem în Domnul, îl simțim pe El în inima noastră, așa cum este El totdeauna bun și bland, credem și mărturism că se va arăta tuturor acelora pe care-i alege.

Noi cu toții credem că Domnul s'a arătat și alesului său, părintelui Trifa în noaptea de 25—26 Ianuarie 1935 dacă și numai pentru o clipă, că numai Domnul știe că pentru ce s'a arătat alesului său și ce a voit în acel moment prin el. Numai Domnul știe ce lucrare minunată a împlinit prin arătarea vie în fața alesului său, fie aceia chiar și numai o clipă.

Noi care iubim pe Domnul, iubim sfânta noastră biserică și pe preoții săi ai bisericii noastre și credem din tot sufletul nostru că, Domnul s'a arătat alesului său și a lăsat cu Duhul sfânt prin el.

Toți care știu ce este suferința și măngăierea cred și mărturisesc că, părintele Trifa prin suferințele și năcăzurile lui, trimise dela Dumnezeu deși stă în sanator, cum este învănovită, de fapt trăiește în groapa leilor ca Daniil, în cupitorul aprins de foc, în puștie și răbdare, așa cum au trăit toate vasele alese ale lui Dumnezeu dela începutul veacurilor și până azi. Numai aceia pot crede adeverul care simțesc în inima lor aceiași suferință ce o îndură părintele Trifa din mila Tatălui cresc pentru că să se arunce înaintea credincioșilor discuțiile personale care nu pot rezolva cauză.

Dacă e chestia Tipografiei, să se ceară deslegarea la judecățile pământeni, că deacea sunt lăsate de Dumnezeu să ne supunem lor, și acelea vor face dreptate așa cum va fi voia Domnului, însă să se înțelege odată ori și ce cărtă.

Noi am dor să se înțeleagă că dacă părintele Trifa are darul dela Dumnezeu să scrie atâțea lucruri frumoase și de mare folos pentru

ca Domnul să facă să înțeze din foile noastre ori și ce batjocură personală și să se aşeze pacea și bunătățile găsește între fiii credincioși ai aceleiași biserici.

Vă mărturism cu ochii plini de lacrimi că avem o durere nespusă în inima noastră, când vedem că suntem urmăriți și bănuși pentru credința noastră, căci zi după zi ne întâlnim cu astfel de întrebări: E adeverat că ostașii Domnului au trecut, sau vor trece cu părintele Trifa la sectari? Iată unde am ajuns din nescocință unor oameni, care ar fi avut datoria să nu vânture în lume și chestiunile personale, care puteau fi rezolvate între cei vizavi pe calea oficială ce le era la dispoziție.

Iată pentru ce am dori noi să înțeze odată cu batjocurile, cari numai spre binele sfintei noastre biserici nu pot fi. Noi am dor să înțeleagă că noi știm că părintele Trifa dacă a și demisionat din funcția de preot, nu a ieșit din biserică, nu a ruot legătura cu biserică, ci ca preot sfânt și ca fiu credincios al bisericii a rămas în legătură cu ierarhia biserică, precum toți credincioșii biserică noastră avem legătura sfântă cu ierarhia biserică conform rânduinelor ei, până atunci când nu suntem eschiși, din sănul ei, sau nu am fi părăsili o noi de vole bună. Dacă părintele Trifa s-ar fi făcut vinovat față de biserică și față de ierarhia ei poate fi tras la răspundere pe calea ce stă la dispoziția bisericii fără că să se arunce înaintea credincioșilor discuțiile personale care nu pot rezolva cauză.

Dacă e chestia Tipografiei, să se ceară deslegarea la judecățile pământeni, că deacea sunt lăsate de Dumnezeu să ne supunem lor, și acelea vor face dreptate așa cum va fi voia Domnului, însă să se înțelege odată ori și ce cărtă.

Noi am dor să se înțeleagă că dacă părintele Trifa are darul dela Dumnezeu să scrie atâțea lucruri frumoase și de mare folos pentru

biserica noastră și credincioșii ei, să cuvine să lăudăm pe Dumnezeu pentru acest dar, și să nu credem că noi facem vră'un păcălaș ceterim scrisul lui. Pentru că noi știm că toate cărțile »Oastei« scrise de părintele Trifa sunt pline de Duh sfânt și poartă foate pecețile darurilor Dumnezeiesc, pentru întărirea credinței adeverări în Dumnezeu, pentru trezirea și întoarcerea sufletelor căzuțe — spre calea cea bună a lui Dumnezeu, și pentru alipirea și dragostea fililor credincioși față de biserică noastră. Astfel fiind nu puțim înțelege că așa de azi pe mâine părintele Trifa din omul plăcut lui Dumnezeu, din omul legat de biserică noastră să se prefacă în dusmanul, în stricătorul legii și biserică noastră!

Noi am dor ca să nu se ducă o luptă de despărțirea credincioșilor în tabere de partide, că noi toți ostașii avem aceiasi dragoste față de biserică și de preoții nostri, totușă un singur conducător, care este Isus Mântuitorul. Noi am dor să nu fi tulburare pentru că avem și foala »Isus Biruitorul« că doar lumea este plină de foi lumeni și politice, apoi nu pot încăpea și foile creștinești spre mântuire, când sprijină stricăciune sunt câte frunze și iarba?

Noi să rugăm pe bunul și misișivul Dumnezeu, pe Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos că să ne adune cu puterea Lui cea sfântă pe toți la un loc în bună înțelegere, ca să ne afle în ziua cea mare a sfintei Iovieri, unii pe toți în ascultarea și sub scutul bisericii Lui, fiindcă numai El a fost, este și va fi purtătorul de grija al nostru a tuturor în vecii vîcilor, Am.

Slăvit să fie Domnul!

Gurasada (Hunedoara) la 28 Martie 1935.

Al Sf. Voastre presupus fiul sufletesc.

Ioan Dîniș, notar
ostaș al Domnului.

Duioasa mărturisire a unui veteran al Oastei

Ce scrie fr. Augustin Toma, autorul poeziei „O, ce duce-i Domnul sfânt“.

Dragă domnule părinte! Si noi suntem ostași ai Domnului Isus, așa precum ne-ai spus: Vom merge înainte cu Isus Biruitorul.

Eu imi aduc acum aminte de înțeputul Oastei, când eram numai 4 persoane. Eraj Sf. voastră, Ioan Păltiniș, Zaharie Ieronim din Crihalma și eu. Dar pe zi ce mergea tot mai mare se făcea Oastea și lucrul Domnului. Ne-am pus cu toții pe lucruri cu z și noapte. Eu am dat un ogur pentru lucrul Domnului. Îar preacucerința ta și-ai dat totă avere ca să putem mișca plugușorul în oglor cel tare. Si m'am bucurat foarte, văzând că m'ati primit și pe mine la muncă, pe mine un om sărac, care spre slava Domnului făceam poezii. Precum știi poesia: O ce dulce-i Domnul sfânt și altele.

Dar să nu ne mai lăudăm, ci să luptăm cu Isus Biruitorul care ne dă ajutorul. Citind însă eu »Lumina Satelor« din timpul din urmă, m'am îngrădit: Numai pot afla o-dină, nici noaptea nu pot dormi până nu voi împlini totul ce scriu aici:

Sl anume: Eu ca ostaș mai vechiu, cine altul poate fi martor decât eu și toate foile, cărțile, toate plângerile și durerile fraților pe care le am strâns și le voi pune într-un sac și voi pleca la Sibiu? Ele vor dovezi tot ce s'a scris în 12 ani. Ca o mărturie le-am păstrat!

Si în părinte iubit să vă mai fac o mărturisire. Când eraj rău cu suferință m'am dus la biserică 8 săptămâni într'u na, de 2 ori pe zi, la care făceam de 4 ori Crezul, de 6 ori Tatăl nostru și Născătoarea de 13 ori. Dimineața și seara tot la fel. Îar acum pentru ziua de Vineri, 4 zile am ajuns. Si slăvit să fie Domnul căci:

Acum noi ne-om întări Toate le vom suferi În foc dacă ne-ar băga Îar apa ne-ar îneca Sabia de ne-ar tăia Pe Domnul vom lăuda Acum și totdeauna Domnul să fie slăvit Si Părintele iubit Care Oastea a pornit.

Augustin Toma, din Vecerd.

Frontul Munților Apuseni — prezent!

Noi ostașii Dorinului din com. Săcătura, jud. Turda, am cercetat frații de pe fronturile mai apropiate: com. Avram Iancu și Bucium Poieni, făcând călătorie de 40 km. pe jos. La Bucium Poieni am dat peste un frate care plângând ne spunea că el a cumpărat Noul Testament de 40 de ani și l'a înținut rob într'o ladă 37 de ani fără a-l cunoaște. Iară acum de trei ani numai Oastea Domnului i-a fost o cheie pentru înimă lui de-a putut-o descula primind pe Isus și liberarea din robie a Testimentului.

Tot odată am ținut și două adunări, la care au luat parte frații

Cine mi-a arătat calea mântuirii?

...Imi amintesc ca de un vis urat de viață mea ca petrecută în haosul desfrâului în care mă afiam odată.

Și cine a fost acel care m'a scos, oare nu acel slabălog, acel pătic care a zăcut prin spitale și sanatorii?...

Oare nu acela cărti scrise cu lacrimi și cu sânge? Ba da! O! Decătorii nu mi-au deschis mă acela cărti isvorul lacrimilor și de căte ori m'au făcut să-mi plec genunchii la picioarele crucii scumplui Mântuitor, ca să mi plâng cu lacrimi viața mea perdută.

Am mai auzit atâțea predici, atâțea cărti am citit... dar în zadar. Lipsea din ele Duhul; lipsea ceia ce trebuia sufletului meu.

Am perdit atâția ani hojnăriind, fără nici un rost în viață, până s'a auzit

lămurit glasul gornistului dela Sibiu. Și glasul acesta puternic mi-a spus că nu mere bine.

Și stunci am început a căti cărțile părintelui... Și acestă cărti m'au făcut să cunoasc cu adevarat pe Mântuitorul meu, pe Răscumpăratul meu.

Și-acum privindu-mi viața așa împărtită în două, mă gândesc cu groază cum să pună în stare eu să arunc cu pietri în acela care m'au scăpat din moarte cea mai grozavă! O! nu... asta n'as putea face nici odată...

Voi merge cu el pe calea crucii și voi suferi și eu cu el.

Acesta-l glasul meu hotărât și cu Isus Biruitorul înainte.

Emilian Vatamanciu, ostaș M. Dragomirnei—Bucovina.

In „școala“ cea mare a Bibliei: pâinea cuvântului biblic.

Celce se hrănește cu pâinea cuvântului biblic, — va avea și ceialaltă pâine.

Să înaintăm mai departe și cu „școala“ cea mare a Bibliei. Spuneam în Nr. 10—12 că nu numai cu pâine trebuie să se hrănească omul, ci și cu hrana duhovnicească.

Dar va zice cineva: foarte bine, e ușor și grăi că nu numai cu pâine va trăi omul, dar viața e tocmai contra; e tocmai o luptă aspiră pentru pâine. Ba încă în punctul acesta, Evangheliei î-se aduce chiar și învinuire. Socialismul, comunismul mustăță Evanghelia că nu se ocupă desul cu pâinea, cu starea materială a omului. Ei spun: pâine nu întâi, bună stare materială mai întâi, pentru că unor oameni flămânzi în zadar le vorbești despre pâinea și mâncarea cea duhovnicească.

Dar Evanghelia tine și aici calea cea dreaptă, cea adevărată. Învinuirile ce i-se aduc sunt fără temei. Evanghelia nu spune că poți trăi fără pâine. Evanghelia nu spune că nu trebuie să umbli după pâinea cea de toate zilele. Dimpotrivă, prin Adam ni s-a lăsat și nouă tuturor testamentul să ne scoatem cu trudă pâine din pământ. Să ne căstigăm cu trudă traiul vieții. Dar Evanghelia apăsa aici adevărul că nu numai cu această pâine va trăi omul. Că nu numai acesta este rostul vieții omului: să ai bă pâine, îndestulare și bună stare. Ci omul trebuie să trăiască aşa după cum este făcut. Averi corporul acesta treacător? — Să-l dăm și lui ce i-se cucivne: pâine, haine etc. Avem și un suferit în noi? — Să-l dăm și lui ce i-se cucivne: pâine și grije duhovnicească.

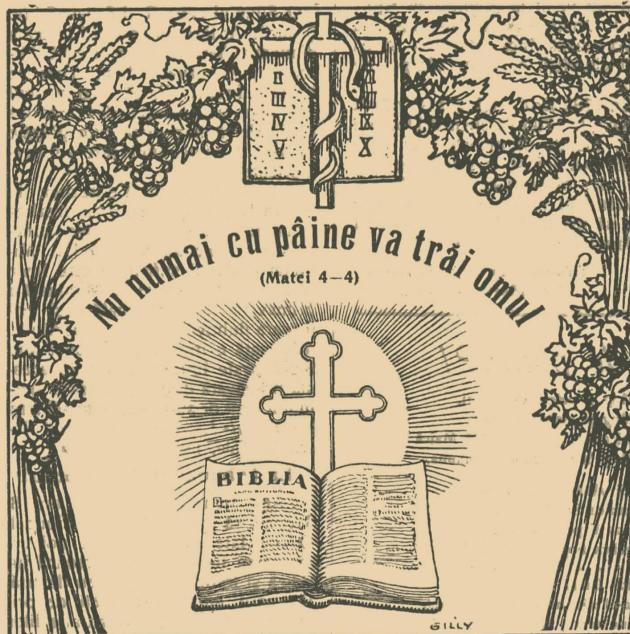
Iar aici Mântuitorul a ridicat cumpăna: căutați mai întâi Impărația lui Dumnezeu, și toate celealte se vor adăuga vouă (Matei 6—33). Adecaț! între cele două griji ce le aveți, grija de corp și grija de suferit — căutați mai întâi grija de cele sufletești, și asta va aduce apoi o binecuvântare ca să aveți și toate celelalte lipsuri ale traiului vieții. Sau Intors: înzadar veți căuta mai întâi cele treacătoare. Toate vă vor merge prost până nu veți căuta mai întâi cele netrecătoare.

In punctul acesta Domnul ne-a lăsat și Evanghelia măreată. Este Evanghelia cu săturarea celor 5 mii de oameni (Matei 34, 14—32).

Cinci mii de oameni umblaseră o în întregă flămânzi după cuvântul lui Dumnezeu. Plecaseră după Domnul într-un loc »puștiu de departe de sat«. Nu se mai săturau de învățăturile lui.

Dar a venit seara, — iar când s-a înserat, învățăceii s-au apropiat de El și i-au zis: Locul acesta este puștiu și vremea iată a trecut; să gătătorul drumul să se ducă prin satul să și cumperi mâncare.

De sigur în seara aceia se va fi ridicat, în toată puterea ei, și problema pâinii. Frumos grășește învățătorul nostru — își vor fi zis apostolii — numai cătă, gloata aceasta are lipsă și de pâine. Pâinea! aceasta-i problema care nu poate fi deslegată numai cu învățături frumoase. Si de altă parte, gloata însăși ar fi putut zice: frumos învăță omul acesta... să-l tot ascultă... numai cătă iată acum nu

aveam ce mâncă. Pâinea, pâinea — tot aceasta rămâne capul lucrului.

Dar Mântuitorul a stat în mijloc și a deslegat și problema aceasta pentru toate timpurile. Gloata nu trebuie să meargă prin sate după pâine — Je-a răspuns Isus apostolilor. După Mine a plecat, Eu trebuie să-i am grija. Flămânzi au umblat oameni, după cuvântul Meu — a Mea este grija să le dau acum și să mănânce. Si a luat Mântuitorul 5 pâini și doi pești, le-a binecuvântat și au mâncaț toți și s-au saturat.

Ce lucru minunat se vede aici! Gloata umblase flămândă după cuvântul lui Dumnezeu.

Gloata se săturașe mai întâi de pâinea cuvântului lui Dumnezeu — acum Mântuitorul o sătura și cu pâinea cealaltă. Gloata celor 5000 mii simșise mai întâi foamea

cea sufletească și pe urmă Mântuitorul a avut grije și de foamea lor cea trupească.

Așa e și cu pâinea cuvântului biblic. Toți cei care umblați flămânzi după cuvântul Lui Dumnezeu, toți cei care hrăniți cu pâinea cuvântului biblic — veniți în pustie să vedem cum Domnul sătura în chip minunat pe cei care umblaseră după cuvântul Lui. Domnul are grije de toate lipsurile noastre când petrecem lângă cuvântul Lui și ne hrănim cu cuvântul Lui. Minunea cu săturația celor 5 mii se petrece și în viața noastră.

Când umbli flămând după cuvântul lui Dumnezeu, când umbli ca un nebun după Domnul, să ascuți cuvîntele Lui, când una două estei tot cu capul și cu iumăta în Biblie — atunci simșești cum Domnul în chip minunat are grije și de

toate lipsurile traiului tău. Când umbli flămând după cuvântul Lui Dumnezeu, lumea zice că umbli »puștiu«. Da, așa este! Numai că acesta este »puștiu« cel binecuvântat unde Domnul își împarte și tie »peștele și pâinea«. El binecuvintează și pumnul tău de faiuă și îți umple ulciorul, încât însuți te minunezi.

Eu am cunoscut la țară o văduvă săracă cu 6 copii fără avere și fără nici un sprijin decât o biată penză de războut. Mergând în casa ei să îi duc un mic ajutor, am întrebat-o. Cu ce trăești? Cu ce-ți hrănești și îmbraci copii?

Cu Psalțirea aceasta, mi-a răspuns fermea. Mă rog de trei ori în zi și în fiecare seară pâna noaptea târziu — și Domnul îmi trimite ajutor de unde nici nu gădesc. Chiar săptămâna aceasta mi-se gătase pâinea, ce era să fac? Mi-am lungit ceasul de rugăciune până după miezul nopții. Si tocmai când să mă culc, aud că bate cineva la fereastră. Cinei, ce vrei? Eu sunt N. N. cel care îl-am mai adus odată niște grâu. Acum vin cu căruța dela țară și m'am gândit să-ți mai dau ceva ajutor. Că mi-a mers foarte bine în calea aceasta de țară și dacă Dumnezeu mi-a ajutat, m'am gândit să te ajut și eu că esti o femeie săracă și necăjită... de data asta uite îți las un sac întreg de grâu.

O, cum poartă grija Domnul și azi tuturor celor care caută mai întâi Impărația Lui!

O, dacă lumea de azi ar fi gloata celor 5 mii, fiecare și-ar avea pâinea lui și traiul lui. Domnul ar binecuvânta »pâinea și »peștele« fiecruiu.

In ziua cea a mare Cincizemii când Impărația lui Dumnezeu se coborâse între cei 3 mii, ne spune Scriptura că »nu era nici unul care să ducă lipsă de ceva« (Fapt. Ap. 4, 34).

Dar oamenii de azi nu caută mai întâi Impărația lui Dumnezeu, nu caută de loc Impărația lui Dumnezeu și de acea nu mai scapă de mizerii și greutăți.

Ziarele aduc mereu știri despre cei ce se sinucid din cauza mizeriei și despre unii care mor de foame. Dar nici unul din cei care au murit cândva de foame, sau și-a făcut moarte din cauza mizeriei — nu s'a aflat să fi murit cu Noul Testament în buzunar. Înădespre nimere nu s'a aflat să fi murit de foame cu capul aplcat pe Biblie.

»Credincios este cuvântul lui Dumnezen«. »Nu am văzut pe cei drept părăsiți și — nici pe el — nici pe urmașii lui cersind pâine« (Psalm 37, 25). Nu am văzut și nu va veda nimic pe vre-un credincios murind de foame. »Căci prea iubitorilor Lui, El le dă pâine ca în somn« (Psalm 127, 2).

Deci, fratele meu, hrănește-te în liniste cu cuvântul lui Dumnezeu. Domnul are grije și de lipsurile traiului tău. Umbă flămând după cuvântul lui Dumnezeu — și le vei avea pe toate. Si cheamă-i și pe alții în gloata celor 5000 ca să simți și ei minunea cum Domnul sporește »pâinea și »peștele« din casa lor. (Va urma).

Ce poate face credința și rugăciunea.

Un mare vestitor al Evangheliei, părintele Bruiningk, (1738–1785) se rugase pe când era Tânăr de tot: »O Doamne, întrebuițează-mă ca un gornist al Tânărului, ca trâmbițașul harului Tânăr. Chiar dacă goarna nu e un instrument ales, eu voi scoate prin harul Tânăr cele mai frumoase sunete din ea!«

Si Domnul l'a ascultat, l'a întrebuințat ca un gornist al Lui. Când predica, veniau oameni din toate părțile Germaniei să asculte mărturisirea lui cea puternică.

Într-o zi, în timpul războiului de șapte ani între Prusia și Austria, seudeau mai mulți soldați la biserică sub amvon. La începutul prediciei

zâmbiau batjocoritor. Dar din ce în ce păreau mai mișcați și la sfârșit plângătoți. Înainte să plece la front au venit la preotul, la îgorostul Domnului și l-au rugat să le vorbească încă odată, ca să ea cuvineții vieții cu ei pe câmpul de luptă.

La 1782 Bruiningk a fost numit episcop, la 1785 l-a chemat Domnul El. Înainte de moarte grăi către ai săi: »Am fost o slugă nevrednică, dar Mântuitorul meu știe cătă aș vrea să-l mai slujesc. Dar dacă vrea să mă ea la El, o ce minunat e planul Lui cu mine!«

Traducere din limba Germană:
Sora Maria Brăilei.

O! dar tu rămâi de piatră?!

Murmurul de ape'n vale,
Din vecă doinile își cântă,
Iar în deal, întins pe cruce,
Stă Isus... comoara sfântă.

Ochii săi șintiști spre gloate
Lăcrămează... și suspină.
Vocea Lui vibrează jalnic
Către turma sa haină.

Lumea trece, dar nu-L vede...
Nu-L aud... nu L știu >creștinii...
Iar El atârnă în culie,
Stă'n răscruci purtându și spinii.

Goi, flămânzi slăbici de sete,
Trec cei vii... cu inimi moarte
Să năud când Sfântul strigă:
»Cei setosi!... veniți la ape!!!

»Veniti cei flămânzi la pâine...
»Coloi!... veniti la haine!!!
»Cei boinavi!... veniti la doftor!!!
»Veniti văduve sărmâne...«

Să trec toți, se duc în goană
Orăbind pasii spre peire.
Se grijește de trai, de viață,
Uitând scumpa mântuire.

Zia trece sbuciumată,
lar amurgul vine-agale.
Fiii goi, flămânzi, se culcă,
Tatăl stă cuprins de jale.

Peste-a zilei rătăcire
Pacea noptii se aşterne
Să'n răscruci rămas tot singur,
Tatăl de durere geme.

Patru popi stând lângă cruce
Străjuesc a Lui lumină
Să-de-a Domnului dure
Chiar și frunza lor suspindă.

Plâng și cetele de ingeri,
Plâng și stelele și luna.
Maica Lui... O! Sfântă Maică!
Plâng-e veci privind cununa.

Iară vântul cu-a lui undă
Fruntea Sfântului alină...
Roua îi potoala setea,
Umbră noptii l-se-nchină.

Ziau jarășii se iveste
Cu-i său haos, cu-a sa viață,
Vine seara, vine noaptea,
Iar se face dimineață.

Fiii tot flămânzi se culcă.
Insetăți din somn se scocală.
Supă de sete, morți de foame
Se ucid și se omoră.

Trece vara, trece toamna,
Iarna, primăvara trece.
Anii trec, se schimbă toate,
Numai omul stă tot rece.

Dar și Sfântul din răscrucă
Stă pe scutul mântuirii
Să plângănd își chiamă fiii
Cei perduți, sortiți peirei.

Și-l aşteaptă cu răbdare...
O! Isuse, Doamne Sfinte!...
Tu ești bun!... noi răi cu toții,
Dar mai rabdă-ne Părinte!...

Poate vom veni, O! Doamne,
Inoți, smeriti la Tine
Să cu turma Ta Stăpâne
Vom trăi în zări senine.

Murmurul s'auden' vale
Cântând doina sa curată.
Maica plâng-e... Sfântul geme.
O! Dar tu rămâi de piatră?!?

Gheban, ostaș Chișinău.

Cuvântl altor 15 oști din jud. Hunedoara.

Cucerinice părinte Iosif!

De aici de sub poala muntelui Rețezat, comuna Ohaba-Sibișel azi în zua de 25 Martie (Bunavestire) fiind adunați frații ostași din mai multe comune vă trimitem o veste de bucurie duhovnicească.

Ne bucură mult scrișul sfintei voastre din foia mult iubită »Isus Biruitorul».

Deci după 25 ani de preoție, după roadele bogate ce le-a cules sfânta noastră Biserică pe urma cu-vântului sănt căre prin sfintia Voastră a fost sămănat în ogorul Domnului, cu toții într-un glas răspundem și noi și duhovnicestă și. Voastre, repetând cuvântul de întărire în preoția Domnului dat de sfânta noastră Biserică prin Chiriașcul

de acum 25 ani care vă zis: »Vrednic este!«

Zicem deci și noi cei care prin scrișul și râvna sf. Voastre am fost nașcuți la o viață cu Domnul Isus în fața tuturor căi părintele Iosif cu adevărat vrednic este!

Din fiecare comună subscrive un

frate în numele tuturor:
Muntean Gheorghe-Batiz; Maier Lazar-Vâlcicele-rele; Toderesc Ioan-Valea-Dâjii; Motorga Gheorghe-Crișeni; Herțeg Marcu-Ohaba-Sibișel; Lăsconi Nicolae-Otoba de sub piatră; Cristea Gheorghe-Săcel; Cerna Petru-Râu de mori; Alb Vasile-Nucșoara; Mohora Petru-Mălăești; Pârv Ioan-Uciuc; Tăligrădean Nicolae-Sălașul de sus; Ogojăloachim, Zlătior Anti-Cerna; Stânculea Andriș, Găspărescu Petru-Nădăștia de sus; Durlesc Vilma și Muntean Dionisie din Sântămăria de Peatră.

Abonați-răspândiți foia „Isus Biruitorul”

In loc de raport.

O dimineață de primăvară.

Sâmbătă 23/III, ora 6 dimineață. Autobuzul pornește. Ieșim din Poiana-Sibiului către Rod-Săliște-Sibiul. Sesurile Ardealului se pierd în ceață dimineații. Aerul e dulce și cald. Mirroare a primăvară. Simț cum se trezește firea... Parcă auzi zvonul firii care se trezește din moartea iernii. Parcă auzi viața cum gâlgâie în vinele pământului care se desmorătește...

Doamne, minunată e trezirea din moarte!... Minunată e și trezirea neamului meu din moarte susținătoare a veacului acestuia!... Minunată e glasul sufletului care invigorește în Soarele Golgota!... Minunată e primăvara firii, minunată e și primăvara duhovnicească a oamenilor!... Minunată e tribița care sună din Sibiu peste întinderea jării în această primăvară duhovnicească a neamului meu de sub steagurile »Oastei Domnului!... Minunate sunt lucrurile Tale, Doamne!...

La tribunal zl de divorțuri.

Am ajuns în Sibiu la ora 8. Trebuie să mă duc până la tribunal. O societate culturală de din urmăză să fie declarată persoană juridică și trebuie să fiu și eu de față. Din aerul curat al dimineații de primăvară intru în aerul acru al sălii de tribunal. La secția I unde sun-

tem repartizați și zi de divorțuri, și trebuie să așteptăm până la urmă. La început nu știm ce se petrec.

Am băgat în sacuș de seamă că sunt tot pricini de despărțanie. Și vrând ne vrând am fost martor până s'au desfăcut ca la 20 de căsătorii. În 3 ciasuri 20 de căsnici stricata. În 3 ciasuri și, înăunări a nuntă a fost cărcătat în picioare de 20 de ori. Căci nu era nici-un caz de adulter. Ci era un singur motiv: s'au săturat de altul. Unii aveau copii, alții n'aveau. Dar pentru toți e aceeașă lege.

Președintele li întreba: vreți să vă despărțiti? Ei răspundeau: vrem! Atunci președintele declară: »În baza articolului cutare din legea matrimonială se desface căsătoria dintre cutare și cutare. Am rămas uimit. Doamne, ce a ajuns să înțină a nuntă?... Doamne, ce lume păgână!...

Mai la urmă iată și o pereche de bătrâni. — »Moșule, vrei să te despărți de nevestă?« — »Vreau.« — Dar dumneata mătușo? — »Să eu vreau.« — Atunci veniți și îscăliți! — Si s'au îmbulzit amândoi să îscălească despărțenia. Nu-mi venea să cred ochilor și urechilor mele. Când am ieșit din tribunal mi-am zis. — »Domnul a vrut să-mi arate și această urăciune a lumii acesteia păgâne!«

(Va urma.) Nic. Vonica.

Poșta Redacției.

Fr. Dan Filon com. Grindeni of. Ludoș jud. Turda. Am primit scrisoarea și am înțeles despre cele ce mi-ai scris.

Urmați înainte pe Isus Biruitorul. El vă va învăța totul.

Pă. V. Frujină. În paginile foii Isus Biruitorul aflată răspunsul.

Fr. Traian Ciureacu-Chizătău. Am primit cele trimise.

Fr. Morariu-Abrud. Să trimis. N-ru de probă. — Ne-am bucurat de curajul de a fi mărturisit pe Domnul înaintea acelor caru ni se priej de a auzi asemenea mărturisiri.

Cu sfinte salutări din partea tuturor.

Fr. Ioan Rohan, Sighișoara. Am primit cele trimise. Urmează în numărul viitor.

Fr. Romi-Sighișoara. Ne-au îmbucurat vestile de pe frontul de luptă. Domnul biruințelor este cu noi. Înainte cu Isus Biruitorul.

Fr. Florea Călin Vânători—Teleorman, caietul trimis este aici.

Vom spicu din el căte ceva și la foiae.

Cei care au trimis Rapoarte, și nu sau publicat încă, urmează.

Am mai primit rapoarte, adeziuni, răspunsuri.

De la Oștile Domnului din : com. Sămbăteni—Arad; Micești—Alba; Sârbi și Valani de Pomezeu, jud. Bihor; Hărțop—Baia; Givănești și Gura Nițcov—Buzău; Părojota—Bălți; Frasin-C. Lung—Bucovina; Orșova—Caras; Capu-Câmpului—Bucovina; Romos, Săcarâmb și Cigmău—Hunedoara; Roșiori—Ilfov; Bârgescu—Muscel; Miculești—Mehedinți; Telega—Prahova; Bârsești—Putna; Boteni—Balaș—Roman; Udrești, Zamfirești și Puești de Jos—Răsărat; Sibiel—Sibiul; Poiana—Aulenchis—Somog; Pieleac—Teleorman; Laslău—Tr. Mică; Chizătău—Timiș; Bercia—Tecuci; Poenii—Turda; Bodesti—Vâlcea; etc. etc.

Alte daruri pentru camioneta Oastei.

Librăria »Oastea Domnului« continuă aici cu publicarea darurilor ce au sosit pentru cumpărarea »Crainicului de focă al Oastei VII, active și luptătoare așa precum a inițiat-o păr. Iosif. — Banii ce s'au trimis sunt în păstrarea librăriei Oastei. Și lib.ăria va pune în slujba Domnului — camioneta — așa precum a promis păr. Iosif.

Fr. Purstiu Simion din Mada, jud. Hunedoara ne-a trimis un dar de 110 Lei, colectații dela următorii:

Purstiu Simion, Patruș Simion, Maria Dan, Luca Avram, Patruș Petru, Paul Urs, Maria Mihăilă, Cropa Fica, Bogdanesc Lazar, Raboca Petru.

Oastea Domnului din Rogoz, jud. Someș, prin fr. Șanta Nic., ne-a trimis un dar de 80 Lei.

Dela un fr. din Argel, jud. Câmpulung—Bucovina, am primit un dar de 145 Lei.

Parohia Bisericii „Banu“ din Iași ne-a trimis un dar de 55 Lei.

ALTE DARURI:

Zaharie Viziroiu, Pogonele—Buzău	Lei 60	—	—	—	—	20
P. Dobrotă, Lespezi—Baia	—	—	—	—	—	65
Lupșe Armaș, Lunca-Vîța—Severin	—	—	—	—	—	50
Drăcean Teodor, Dud—Arad	—	—	—	—	—	20

Cu total din acest număr Lei 665—

Din numărul trecut 48 417—

Cu total până acum Lei 49 082—

Mulțumim iubililor noștri frați pentru jertfele lor, rugând pe Domnul să le răsplătească darurile cu dar de sus.